

**SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU
ELEKTROTEHNIČKI FAKULTET**

Sveučilišni studij

**IZGRADNJA 3D MODELΑ SCENE POMOĆU 3D
KAMERE**

Diplomski rad

Marijan Svalina

Osijek, 2013.

Sadržaj

1. Uvod	.	1
1.1. Zadatak diplomskog rada	.	2
2. Pregled korištenih tehnologija i algoritama	.	3
2.1. Microsof Kinect 3D kamera	.	3
2.2. ROS biblioteka i alati	.	3
2.3. Biblioteka Pointcloud	.	3
2.4. Istovremena lokalizacija i mapiranje	.	4
2.5. Poisson algoritam za rekonstrukciju površine	.	6
3. Izgradnja 3D modela scene	.	10
3.1. Snimanje scene 3D kamerom i RGBDSlam programom	.	10
3.2. Izgradnja 3D modela scene pomoću mreže trokuta	.	14
4. Rezultati	.	23
5. Zaključak	.	24
Literatura	.	25
Sažetak	.	27
Životopis	.	28
Prilozi	.	29

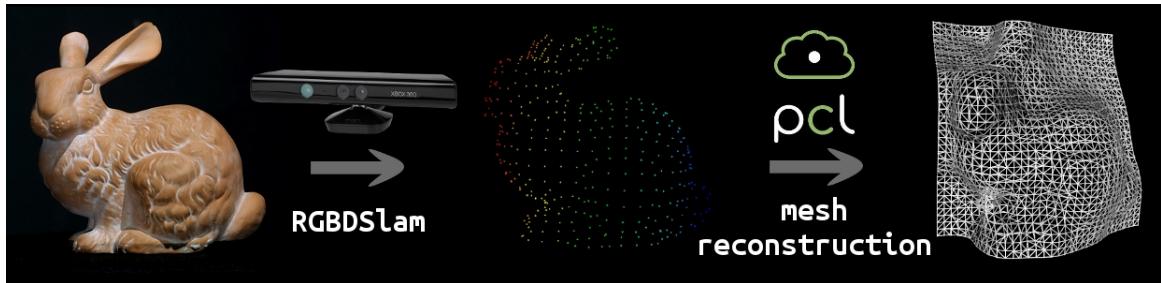
1. UVOD

Pojava i dostupnost jeftinog i kvalitetnog 3D senzora Microsoft Kinect kamere 2010. godine za igračku konzolu Xbox 360 uvelike je doprinjela razvoju računalnog vida. Senzor u VGA rezoluciji frekvencijom od 30Hz daje sliku u boji te informaciju o dubini točaka slike, tj. njihovoj udaljenosti od kamere. Time omogućava da se na prirodniji način pristupi rješavanju osnovnih problema računalnog vida. Upravo to se i dogodilo te su znanstvenici, programeri i hakeri razvili upravljačke programa, alate i algoritme za korištenje Kinect senzora i sličnih uređaja za prikupljanje oblaka točaka. Većina izrađenog softvera je objavljena pod slobodnim licencama koje omogućavaju slobodu upotrebe programa u bilo koje svrhe, slobodu proučavanja i primjenjivanja stečenog znanja, slobodu distribuiranja kopija u cijelosti ili u dijelovima te slobodu mijenjanja, poboljšavanja i distribuiranja derivacijskih programa. Upravo ti programi su postavili temlje za ovaj diplomski rad.

Rad se sastoji iz tri dijela. Prvi dio odnosi se na pregled korištenih tehnologija i algoritama. ****Napisati jos koju recenicu o tehnologijama i algoritmima****. Drugi dio je praktični dio i govori o izgradnji 3D modela scene. Prvo je objašnjen postupak snimanja scene 3D kamerom i RGBDSlam programom, a zatim je dan pregled izgradnje 3D modela scene mrežom trokuta. Treći dio rada prikazuje rezultate snimanja i izrade te ispituje funkcionalnost i kvalitetu postupka.

1.1. Zadatak diplomskog rada

Program RGBDSLAM raspoloživ u okviru incijative dijeljenja algoritama OpenSLAM omogućava izgradnju 3D modela objekata i scena pomoću 3D kamere. Zadatak ovog rada je razviti program za izgradnju 3D modela u obliku mreže trokuta koristeći programsku biblioteku PointCloud Library. Kombinacijom ova dva programa mogu se izgraditi 3D modeli objekata i scena snimljenih iz više pogleda. Zadatak je ispitati funkcionalnost navedenog postupka kao i kvalitetu dobivenog rezultata izgradnjom nekoliko 3D modela objekata i scena. Na slici 1.1. grafički je prikazan zadatak diplomskog rada.

Slika 1.1.: Grafički prikaz projekta upotreboom Standfordovog zeca¹

¹Standford Bunny 3D model su originalno konstruirali 1994 Greg Turk i Marc Levoy i od tada je postao najčešće upotrebljevani model za testiranje tehnika u računalnoj grafici. <http://www.gvu.gatech.edu/people/faculty/greg.turk/bunny/bunny.html>

2. PREGLED KORIŠTENIH TEHNOLOGIJA I ALGORITAMA

- 2.1. Microsof Kinect 3D kamera**
- 2.2. ROS biblioteka i alati**
- 2.3. Biblioteka Pointcloud**

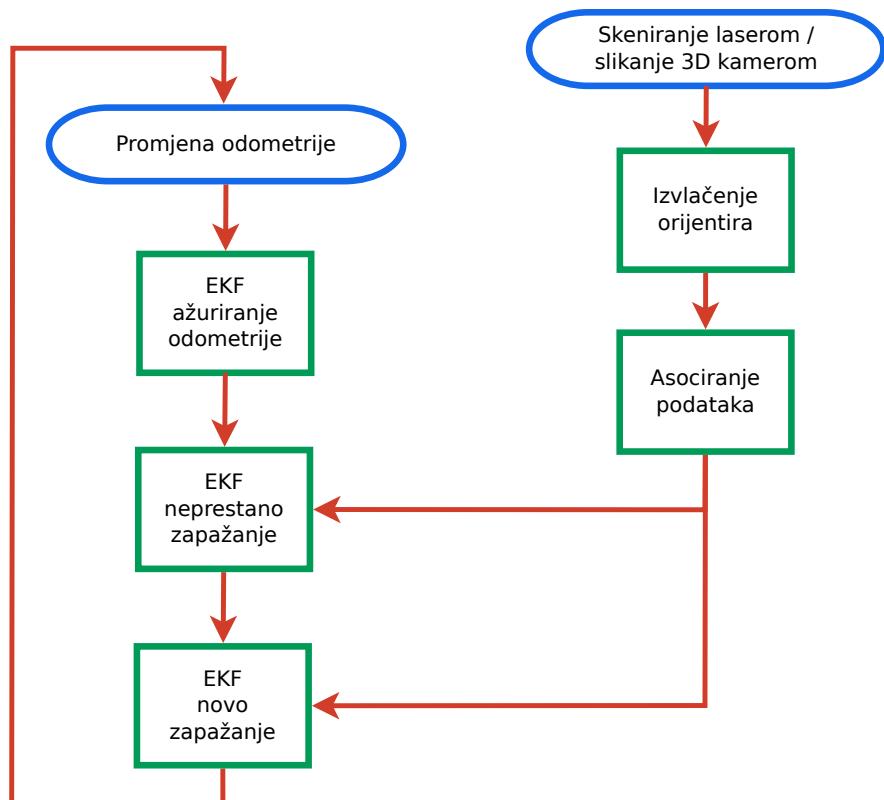
2.4. Istovremena lokalizacija i mapiranje

Istovremena lokalizacija i mapiranje dolazi od engleske skraćenice SLAM *Simultaneous Localization and Mapping*. SLAM su originalno razvili Hugh Durrant-Whyte i John J. Leonard [11] koji su rad bazirali na prethodnom radu Smitha, Selfa and Cheesemana [19]. SLAM se bavi rješavanjem problema izgradnje mape nepoznate okoline mobilnog robota te istovremeno navigiranje robota okolinom koristeći tu mapu.

SLAM se sastoji iz nekoliko koraka: izvlačenje orijentira, asociranje podataka, estimiranja stanja, ažuriranja stanja i ažuriranja orijentira. Postoji više načina kako riješiti svaki od tih koraka. SLAM se može primjeniti na 2D i 3D kretanje.

2.4.1. Osnovna ideja i kratak pregled koraka

Proces istovremene lokalizacije i mapiranja se sastoji iz nekoliko koraka. Cilj procesa je koristiti okolinu za ažuriranje pozicije robota. Zbog nesavršenosti odometrije robota nije dobro osloniti se samo na nju kako bi se pronašla pozicija robota. Već se može koristiti lasersko skeniranje okoline ili kao u slučaju RGBDSlam programa Kinect 3D kamera kako bi pronašli pravu poziciju robota/kamere. To se postiže izvlačenjem značajki iz okoline i promatranjem tih značajki kada se robot pomakne. EKF (*Extended Kalman Filter*) prošireni Kalmanov filter je jezgra SLAM procesa. EKF je odgovoran za ažuriranje pozicije na kojoj robot misli da se nalazi koristeći izvučene značajke. Takve značajke se još nazivaju i orijentiri. EKF prati estimaciju nesigurnosti pozicije robota i nesigurnosti orijentira iz okoline. Pregled SLAM procesa¹ se nalazi na grafikonu 2.1.

Grafikon 2.1.: Pregled SLAM procesa

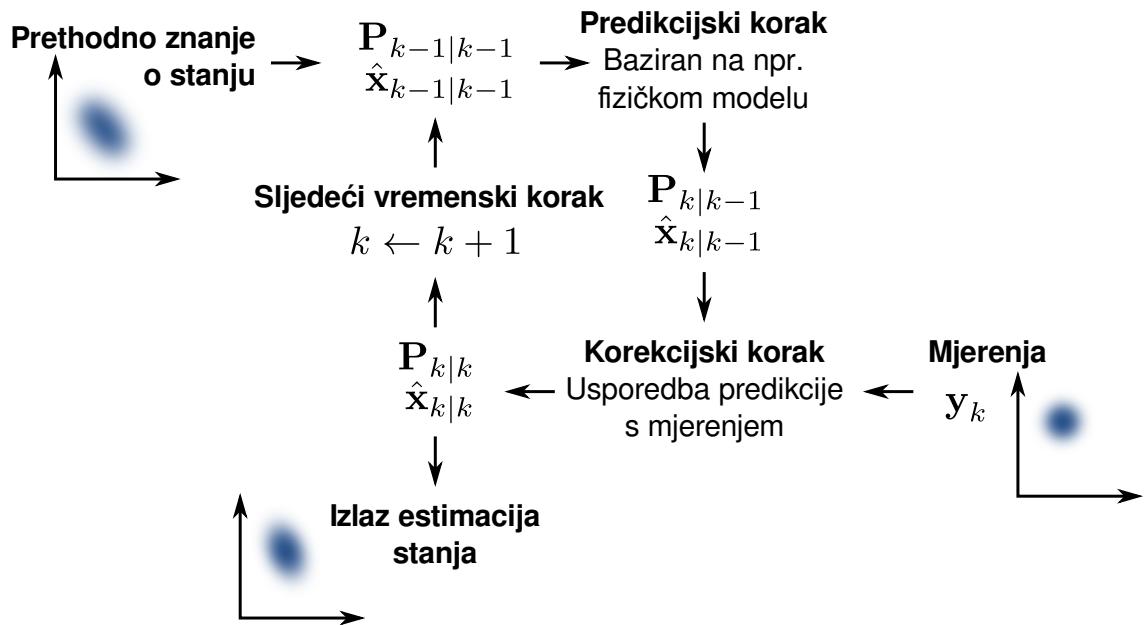
¹Grafikon je inspiriran sličnim grafikonom iz rada SLAM for Dummies [16]

Kad se odometrija promjeni zato što se robot pomakao nesigurnost koja se tiče robotove nove pozicije se ažurira u EKF koristeći ažuriranje odometrije. Orijentiri se tada izvlače iz okoline zbog robotove nove pozicije. Robot tada pokušava asocirati te orijentire s prije zapaženim orijentirima. Ponovno zapaženi orijentiri se tada koriste za ažuriranje pozicije robota u EKFu. Orijentiri koji prije nisu zapaženi se dodaju u EKF kako bih se mogli koristiti kasnije. U svakom od opisanih koraka EKF računa estimaciju robotove trenutne pozicije.

2.4.2. Proširen Kalmanov filter - EKF

Kalmanov filter je algoritam koji koristi niz mjerjenja pribavljenih tijekom vremena, koja sadržavaju šum i ostale netočnosti, te računa estimacije nepoznatih varijabli koje imaju tendenciju biti preciznije od računa baziranom samo na jednom mjerenuju. Konkretnije, Kalmanov filter se izvršava rekurzivno na nizu šumovith ulaznih podataka i računa statistički optimalnu estimaciju sustava stanja. Filter je nazvan po Rudolfu E. Kalmanu [7] koji je jedan od primarnih razvijatelja teorije.

Algoritam je podijeljen u dva koraka kao što se vidi na grafikonu 2.2.. U prvom predikcijskom koraku Kalmanov filter računa estimaciju trenutnih varijabla stanja s njihovim nesigurnostima. U drugom korekcijskom koraku, kada je promotren rezultat sljedećeg mjerjenja (koje isto ima greške pri mjerenuju i šum mjerenuja) izračunata estimacija se korigira upotrebom težinske sredine gdje se više težine daje estimaciji s većom vjerojatnošću.

Grafikon 2.2.: Osnova Kalmanovog filtra

Prošireni Kalmanov filter je nelinearna verzija Kalmanovog filtra gdje promjena stanja i promatrani model ne moraju biti linearne funkcije.

2.5. Poisson algoritam za rekonstrukciju površine

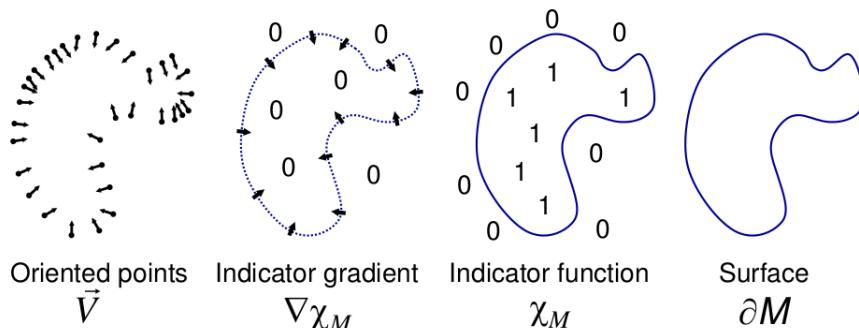
Poisson algoritam za rekonstrukciju površine [8] razvijen je suradnjom Michaela Kazhdana i Matthewa Bolitha s Johns Hopkins sveučilišta u Baltimoru i Hugesa Hoppea iz Microsoft Researcha u Redmondu. Takoder Kazhdan i Bolitho su implementirali¹ Poisson algoritam i objavili kod pod BSD licencom. Na osnovu tog rada algoritam je dodan i u PCL biblioteku.

U ovom potpoglavlju nalazi se osnovna ideja i kratak matematički pregled algoritma. Opisano je ograničenje algoritma te parametri kojima se može upravljati rekonstrukcijom površine.

2.5.1. Osnovna ideja i kratak matematički pregled

Poisson algoritam pristupa problemu rekonstrukcije površine rješavanjem Poissonove jednadžbe. To čini upotreboru metode implicitne funkcije. Točnije računanjem 3D indikacijske funkcije χ definirane s 1 u točkama unutar modela, odnosno s 0 u točkama izvan i dohvaćanjem rekonstruirane površine izvlačenjem odgovarajuće izopovršine.

Algoritam se oslanja na ideju da postoji cijelovita veza između orijentiranih normala uzetih s površine modela i indikacijske funkcije modela. Točnije, gradijent indikacijske funkcije je polje vektora koje je uglavnom popunjeno nulama (jer je indikacijska funkcija uglavnom konstantna), osim kod točaka blizu površine gdje je jednako unutrašnjim normalama površine. Stoga, uzorci orijentiranih normala mogu biti promatrani kao gradijent modela indikacijske funkcije, kao što je prikazano na slici 2.3.

Slika 2.3.: Prikaz Poisson rekonstrukcije u 2D, izvor: [8]

Problem računanja indikacijske funkcije se svodi na invertiranje operatora gradijenta, odnosno pronalazak funkcije skalara χ čiji gradijent najbolje aproksimira polje vektora \vec{V} definirano uzorcima, odnosno

$$\min_{\chi} \|\nabla \chi - \vec{V}\|.$$

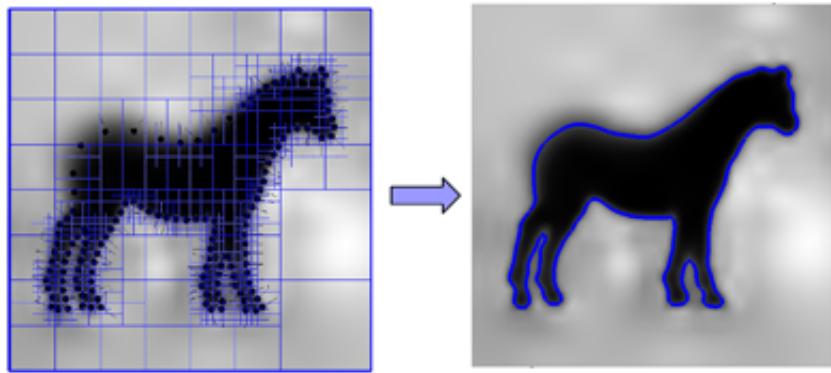
Ako se primjeni operator divergencije, tada se taj problem pretvara u standardni Poissonov problem: računanje funkcije skalara χ čiji laplasijan (divergencija gradijenta) je jednak divergenciji polja vektora \vec{V} ,

$$\Delta \chi \equiv \nabla \cdot \nabla \chi = \nabla \cdot \vec{V}.$$

¹Originalna implementacija Poisson algoritma se nalazi na <http://www.cs.jhu.edu/~misha/Code/PoissonRecon/Version5.5/>

Predstavljanje rekonstrukciju površine kao Poissonov problem pruža nekoliko prednosti. Mnoge implicitne metode uklapanja površina segmentiraju podatke u regije za lokalno uklapanje i onda te lokalne aproksimacije spajaju upotrebom funkcija stapanja. Za razliku od njih, Poisson rekonstrukcija je globalno rješenje koje razmatra sve podatke odjednom, bez upotrebe heurističkih podijela i stapanja. Zbog toga Poisson rekonstrukcija kreira izrazito glatku površinu koja robusno aproksimira šumovite podatke.

Za izvlačenje izopovršine Poisson algoritam koristi Marching Cubes algoritam [12] koji kreira octree strukturu podataka za prikaz površine. Kao što se vidi na slici 2.4. Marching Cubes algoritam dijeli oblak točaka u mrežu voxela marširajući kroz oblak i analizira koje točke čine izopovršnu objekta. Detektiranjem koji rubovi voxela presjecaju izopovršinu modela algoritam kreira mrežu trokuta. Više informacija o izvlačenju površine se mogu pronaći u radu “Unconstrained Isosurface Extraction on Arbitrary Octrees” Michaela Kahzdana [9]

Slika 2.4.: Prikaz Marching cubes algoritma, izvor: [9]

2.5.2. Ograničenje Poisson algoritma

Ograničenje implementacije Poisson algoritma je u tome što ne uzima u obzir informacije asocirane s načinom stjecanja oblaka točaka. Slika 2.5. pokazuje kip Bude i vidi se primjer takvog ograničenja. Budući da nema točaka između Budinih nogu, Poisson algoritam spaja te dvije regije. Algoritam se može unaprijediti ugradnjom dodatne informacije poput vidokruga i na taj način izbjegći to ograničenje.

A limitation of our method is that it does not incorporate information associated with the acquisition modality. Figure 6 shows an example of this in the reconstruction at the base of the Buddha. Since there are no samples between the two feet, our method (right) connects the two regions. In contrast, the ability to use secondary information such as line of sight allows VRIP (left) to perform the space carving necessary to disconnect the two feet, resulting in a more accurate reconstruction.

²VRIP - Volumetric Range Image Processing [3]

Slika 2.5.: Rekonstrukcija modela “Happy Buddha” VRIP² algoritam (lijevo) i Poisson algoritma (desno), izvor: [8]

2.5.3. Parametri Poisson algoritma

Postoji nekoliko parametara koji utječu na rezultat rekonstrukcije.

- **Depth:** dubina octree stabla koje se koristi za rekonstrukciju. Pretpostavljena vrijednost 8.
- **SolverDivide:** postavlja dubinu kod kojeg bloka Gauss-Seidel metoda riješava Laplaceovu jednadžbu. Pretpostavljena vrijednost 8.
- **IsoDivide:** postavlja dubinu kod kojeg bloka ekstraktor izopovršine izvlači izopovršinu. Pretpostavljena vrijednost 8.
- **SamplesPerNode:** postavlja minimalni broj točaka koje se trebaju nalaziti unutar octree čvora kako se octree konstrukcija prilagođava gustoći uzorkovanja. Za podatke bez šuma 1 - 5, sa šumom 15 - 20. Pretpostavljena vrijednost 1.
- **Scale:** omjer između promjera kocke korištne za rekonstrukciju i promjera kocke koja omeđuje uzorke. Pretpostavljena vrijednost 1.25.
- **Confidence:** postavljanje zastavice govori rekonstruktorciji da koristi veličinu normala kao informaciju o pouzdanosti. Ako nije postavljena sve normale se normaliziraju prije rekonstrukcije.

Od nabrojanih parametara najvažniji utjecaj na generiranu mrežu imaju **SamplesPerNode** i **Depth**. Veća dubina octree stabla rezultira većom precinosti mreže voxela jer Marching

Cubes algoritam ulazi dublje u stablo. Manja dubina (između 5 i 7) daje glađi model ali s manje detalja. `SamplesPerNode` parametar definira koliko će točaka Marchin Cubes algoritma staviti u jedan čvor rezultantnog octree stabla. Ako algoritam radi s podacima punim šuma velik uzorak točaka (15 - 20) po čvoru pruža glađenje ali se gube detalji. Dok rad s malim vrijednostima (1 - 5) održava razinu detalja visokom. Velike vrijednosti reduciraju kranji broj vrhova poligona, dok male održavaju broj vrhova visokim.

3. IZGRADNJA 3D MODELA SCENE

3.1. Snimanje scene 3D kamerom i RGBDSlam programom

Program RGBDSlam omogućava izgradnju 3D modela objekata i scena u unutrašnjosti prostorija (oblak točaka u boji) rukom upravljanom kamerom tipa Kinect. Razvijen je suradnjom sveučilišta Albert-Ludwigs-Universität¹ u Freiburgu i Technische Universität München². Slobodan je program objavljen pod GPLv3³ licencom. Izvorni kod je dostupan na Google code⁴ stranicama. U prilogu diplomskog rada nalaze se upute za prevodenje i instaliranje programa.

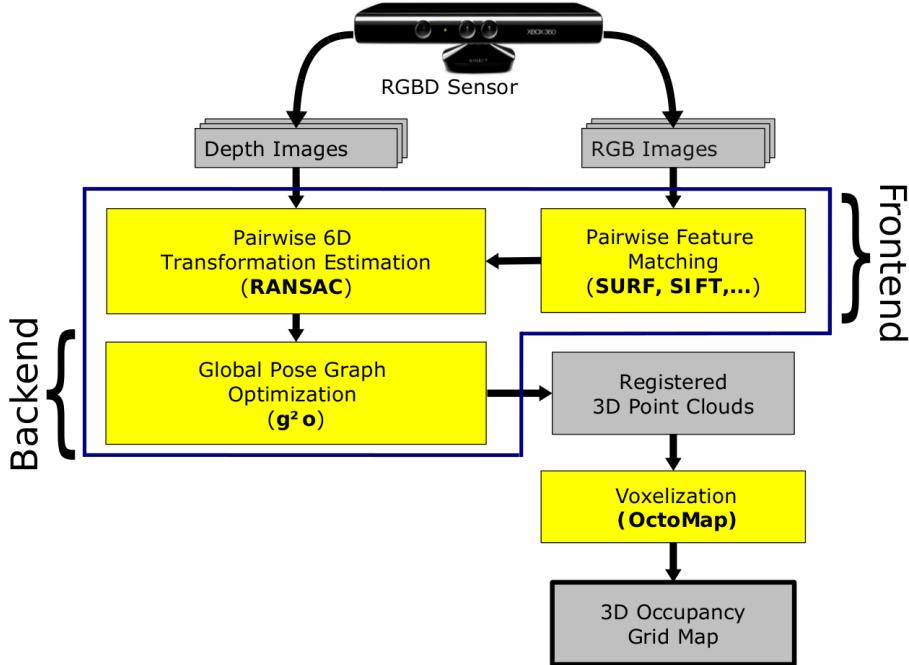
¹Felix Endres i Juergen Hess sa odijela Autonomous Intelligent Systems koji vodi Prof. Dr. Wolfram Burgard.

²Nikolas Engelhard sa odijela Computer Vision Group koji vodi Dr. Juergen Sturm.

³GNU General Public License version 3 slobodna je licenca koja osigurava osnovna prava slobodnih programa. Pravo na korištenje, proučavanje, kopiranje i poboljšavanje. Izvor: <http://www.gnu.org/licenses/gpl-3.0.html>

⁴RGBDSlam program moguće je preuzeti sa svn programom sa stranice http://alufr-ros-pkg.googlecode.com/svn/trunk/rgbdslam_freiburg/

3.1.1. Sažet opis rada RGBDSlam programa

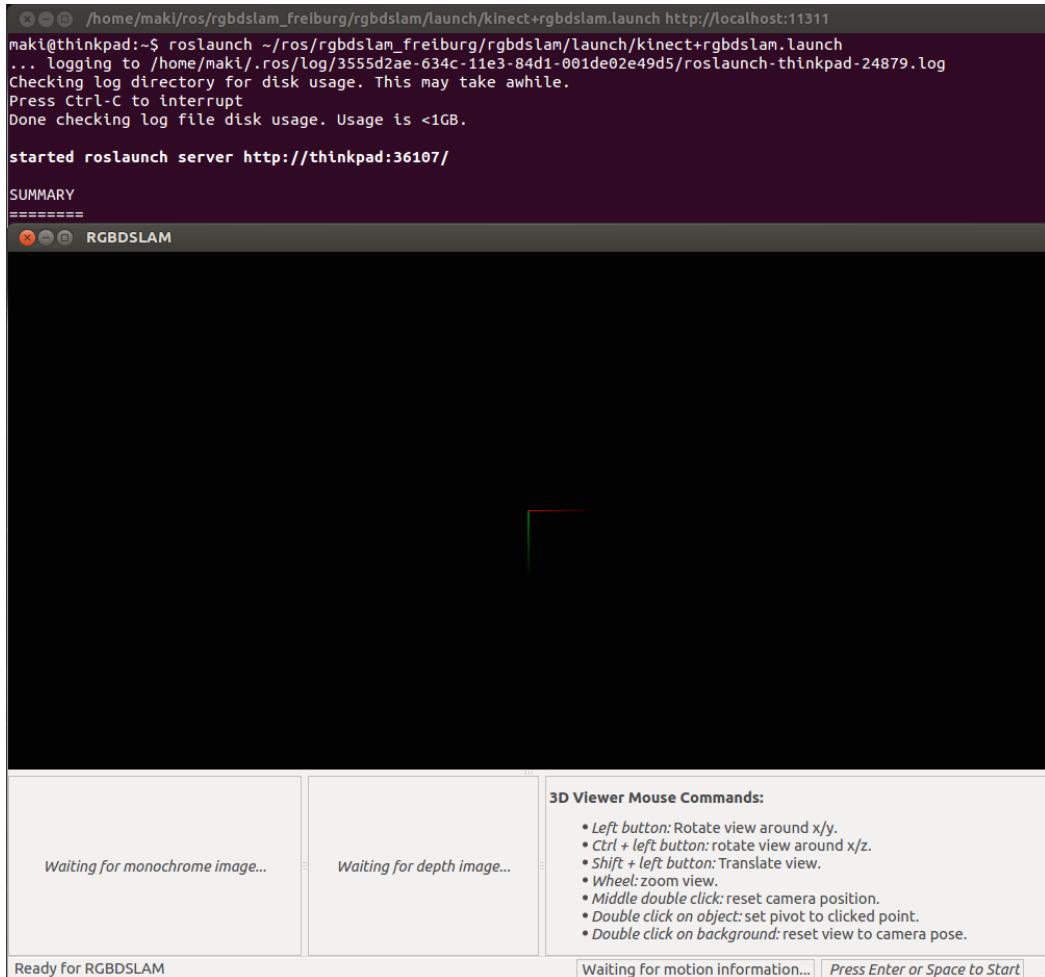
Grafikon 3.1.: Shematski pregled¹ RGBDSlam programa

Kao što je vidljivo iz grafikona 3.1. program je podijeljen u četiri osnovna dijela. Prvi dio računa značajke iz ulaznih slika u boji. RGBDSlam se oslanja na OpenCV [2] biblioteku u kojoj su implementirani SURF [1], SIFT [13] i ORB [17] algoritmi za pronalazak značajki. Zatim se te značajke sparaju sa značajkama iz prethodnih slika. Drugi dio ispituje dubinu slika na lokacijama izračunatih značajki. Usporedboom lokalnih deskriptora dobiveno je znanje o mogućim 3D korespondencijama točaka između bilo koje dvije sličice. Zatim je na temelju tih korespondencija estimirana relativna transformacija između sličica upotrebom RANSACa. RANSAC Random Sample Consensus [5] je iterativna metoda estimiranja parametara matematičkog modela iz promatranih mjerjenja koja sadržavaju šum i odudarajuće vrijednosti. RANSAC postupkom se uklanjuju netočne korespondencije ostvarne na temelju lokalnih deskriptora. Kako parovi estimiranih pozicija između sličica nisu globalno konzistentni treći dio programa optimizira graf položaja upotrebom g²o algoritma. g²o General Framework for Graph Optimization [10] je okvir otvorenog koda za optimiziranje graph-based? nelinearnih error? funkcija. *g2o is an open-source C++ framework for optimizing graph-based nonlinear error functions.* Algoritam u ovoj fazi daje globalno konzistentni 3D model promatrane okoline predstavljen oblakom točaka u boji. Takav oblak točaka je upotrebljen u diplomskom radu za stvaranje mreže trokuta. Zadnji četvrti dio upotrijebjava Octomap biblioteku kako bi generirao volumetrijski prikaz okoline. OctoMap [6] je efikasni probabilistički okvir za 3D mapiranje baziran na octree strukturi. Taj dio se uključuje posebnom datotekom prilikom pokretanja programa i nije korišten u ovom radu.

¹Shema je preuzeta iz znanstvenog rada “An Evaluation of the RGB-D SLAM System” autora Endres, Hess, Burgard, Engelhard, Cremers, Sturm [4].

3.1.2. Pokretanje RGBDSLam programa

Instaliran program pokreće se preko komandne linije koristeći `roslaunch` koji je dio ROS [15] biblioteke i alata koji su detaljnije objašnjeni u poglavlju 2.2. Kao što je prikazano na slici 3.1. `roslaunch` za parametar prima XML datoteku s ekstenzijom `.launch` u kojoj su definirani parametri s kojima se pokreće program.

Slika 3.1.: Prikaz pokretanja RGBDSLam programa iz komandne linije

Prilikom upotrebe RGBDSLama nije bilo potrebe za mijenjanjem zadanih postavki te je korištena zadana `kinect+rgbdslam.launch` datoteka za pokretanje. Program podržava dva načina rada, automatski i ručni. Kod automatskog načina program neprestano uzima slike s kamere i procesira ih, što u kratkom vremenu rezultira velikom količinom podataka. Ručni način korisniku omogućava uzimanje slike na pritisak tipke Enter.

3.1.3. Snimanje scena RGBDSlam programom

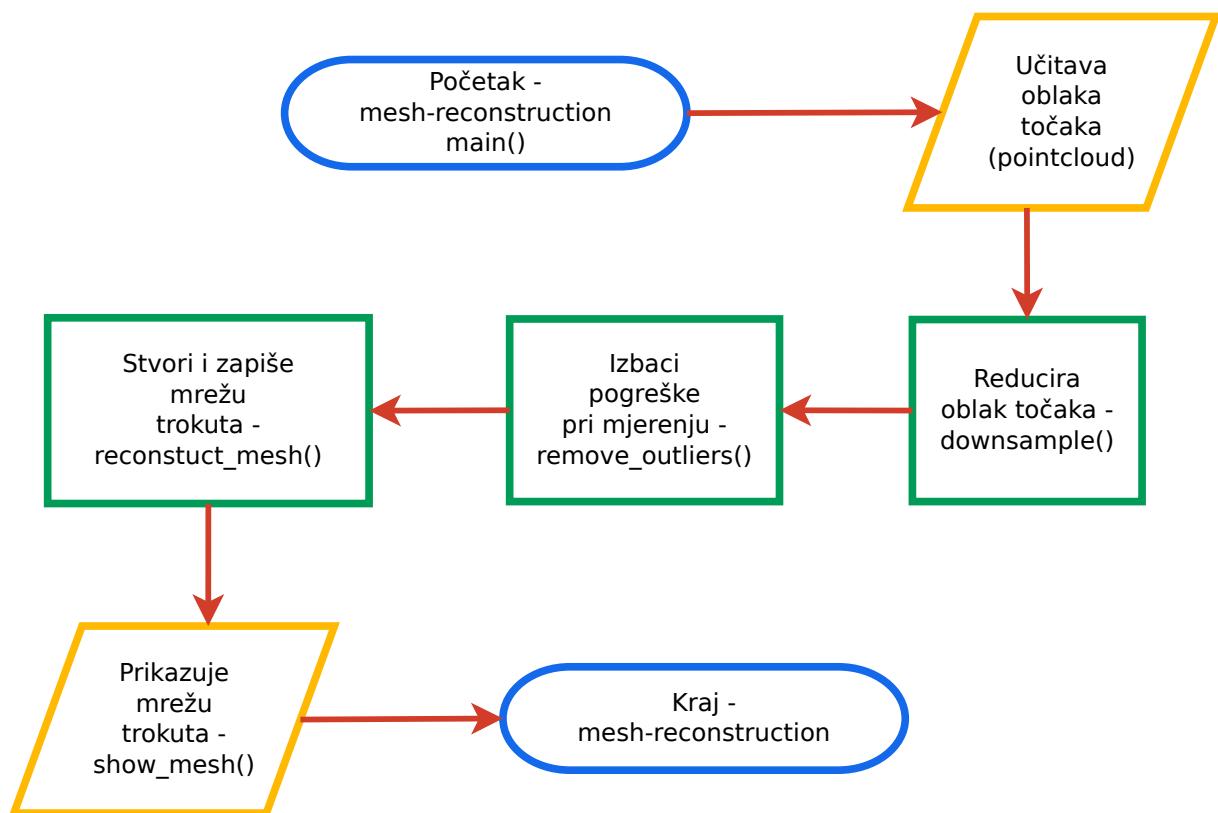
Za snimanje scena upotrijebljen je ručni način rada RGBDSlam programa. Prednost ručnog načina rada je što snimatelj kontrolira broj slika uzetih s kamere. Nedostatak je što je nezgodno jednoj osobi baratati s kamerom, gledati u računalo i pritiskati Enter za slikanje. Zato je pri snimanju scena sudjelovalo više osoba ili je korištena skripta¹ koja umjesto korisnika šalje signal Enter programu nakon proizvoljnog broja sekundi. Tijekom snimanja trebalo je obratiti pozornost na značajke scene koja se snima kako bih program mogao spariti značajke s prethodnom scenom. Tijekom izrade diplomskog rada snimljeno je osam scena odnosno prostorija koje su obrađene u poglavljju 4. Snimljene scene su spremane u .pcd formatu i kao takve korištene za daljnju obradu u diplomskom radu.

¹Skripta za slikanje je dostupna u prilogu.

3.2. Izgradnja 3D modela scene pomoću mreže trokuta

Izgradnja 3D modela scene pomoću mreže trokuta je implementirana u programu nazvanom `mesh-reconstruction`.¹ Program se intenzivno oslanja na biblioteku PointCloud koja je opisana u podoglavlju 2.3. Kao što je vidljivo iz grafikona 3.2. program je podijeljen u pet osnovnih funkcija:

- Učitavanje oblaka točaka snimljenih RGBDSlam programom.
- Reduciranje oblaka točaka.
- Uklanjanje pogrešaka pri mjerenu.
- Stvaranje i zapisivanje mreže trokuta.
- Prikaz mreže trokuta.

Grafikon 3.2.: Dijagram toka programa `mesh-reconstruction`

U sljedećim podoglavlјima dan je pregled funkcija i PCL [18] klase na kojima se baziraju. Također na slici 3.2. se vidi kako izgleda pokretanje programa, što sve ispisuje na standardni izlaz te kako prikazuje mrežu trokuta.

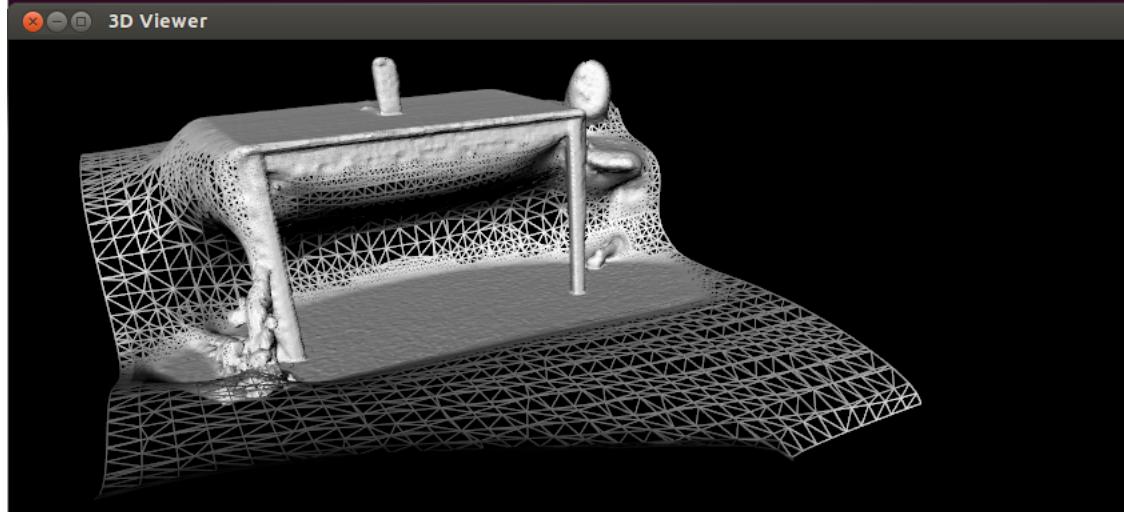
¹Program `mesh-reconstruction` je slobodan program dostupan pod uvjetima MIT licence. Izvorni kod se nalazi u prilogu te na web stranici github.com/msvalina/

```
ranger:source/masters-thesis/mesh-reconstruction-build-desktop-Qt_4_8_1_in_PATH_System_Debug
maki@thinkpad:./mesh-reconstruction table_scene_lms400.pcd
Started - downsample() with VoxelGrid
PointCloud before filtering: 460400 data points (x y z intensity distance sid).
PointCloud after filtering: 41049 data points (x y z intensity distance sid).
Finished - downsample() with VoxelGrid

Started - remove_outliers() with StatisticalOutlierRemoval
PointCloud before filtering: 41049 data points (x y z intensity distance sid).
PointCloud after filtering: 39488 data points (x y z intensity distance sid).
Finished - remove_outliers() with StatisticalOutlierRemoval

Started - reconstruct_mesh() with Poisson
Failed to find match for field 'rgb'.
PointCloud loaded: 39488 data points
Finshed - reconstruct_mesh() with Poisson

Started - show_mesh() with PCLVisualizer
```


Slika 3.2.: Prikaz pokretanja programa `mesh-reconstruction` iz terminala

3.2.1. Pregled main() funkcije

Ispis koda 3.1.: Izvorni kod main() funkcije

```
1 int main (int argc, char *argv[])
{
3     downsample (argc, argv);
4     remove_outliers (argc, argv);
5     pcl::PolygonMesh mesh_of_triangles;
6     reconstruct_mesh (argc, argv, mesh_of_triangles);
7     show_mesh (mesh_of_triangles);
8     return 0;
9 }
```

Kao što se vidi iz ispisa koda 3.1. ideja je da funkcija bude što manja te da se iz nje samo pozivaju druge funkcije.

3.2.2. Učitavanje oblaka točaka

Program se sastoji od funkcija downsample, remove_outliers, reconstruct_mesh i show_mesh. Na početku svake funkcije program učitava oblak točaka, obrađuje ga i zapisuje na izlazu iz funkcije kako bi prije i poslije svake operacije bio dostupan. Za to koristi PCDReader i PCDWriter klase. Predložak takvog koda se nalazi u ispisu koda 3.2. Nakon učitavanja oblaka točaka **reader** objektom, nad njim se vrše operacije npr. reduciranje oblaka točaka. Nakon toga kreiranjem i korištenjem **writer** objekta promjeni oblak se zapisuje u datoteku.

Ispis koda 3.2.: Predložak izvornog koda za učitavanje oblaka točaka

```
1 // Init cloud variables
2 pcl::PCLPointCloud2::Ptr cloud (new pcl::PCLPointCloud2());
3 pcl::PCLPointCloud2::Ptr cloud_filtered (new pcl::PCLPointCloud2());
4
5 // Fill in the cloud data
6 pcl::PCDReader reader;
7 reader.read ("pointcloud.pcd", *cloud);
8 /*
9  * Do something with cloud e.g. downsample pointcloud
10 */
11 // Write cloud to a file
12 pcl::PCDWriter writer;
13 writer.write ("pointcloud-downsampled.pcd",
14                 *cloud_filtered, Eigen::Vector4f::Zero(),
15                 Eigen::Quaternionf::Identity(), false);
```

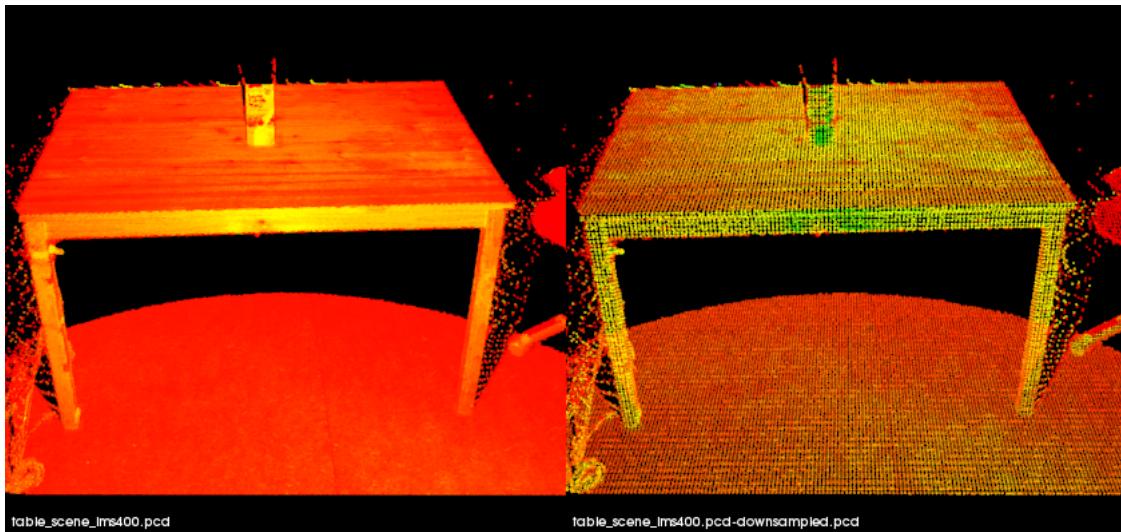
3.2.3. Reduciranje oblaka točaka

Reduciranje obalaka ne unosi bitne gubitake informacija, a izvodi se zbog lakše obrade oblaka. Izvodi se pomoću `VoxelGrid` klase i implementirano je u `downsample()` funkciji. Dijelovi funkcije prikazani su u ispisu koda 3.3. `VoxelGrid` dolazi od riječi *volume pixel grid* i predstavlja niz malih kocaka u prostoru.

Ispis koda 3.3.: Dio izvornog koda za reduciranje točaka iz funkcije `downsample()`

```
1 // Create the filtering object  
2 pcl::VoxelGrid<pcl::PCLPointCloud2> vg;  
3 vg.setInputCloud (cloud);  
4 // voxel size to be 1cm^3  
5 vg.setLeafSize (0.01f, 0.01f, 0.01f);  
vg.filter (*cloud_filtered);
```

Kao što se vidi iz ispisa koda 3.3. nakon kreiranja objekta `vg` predaje mu se oblak točaka nad kojim se vrši reduciranje. Postavlja se veličina kocke (*voxel*) u našem slučaju to je 1cm^3 . Nad tim oblakom prilikom filtriranja će se kreirati mreža kocaka te će se sve točke unutar jedne kocke zamjeniti centralnom točkom. Tim postupkom značajno se smanjuje broj točaka u oblaku kao što je vidljivo iz slike 3.3.

Slika 3.3.: Oblak točaka `table_scene`¹ lijevo prije `downsample()` 460400 točaka i poslije desno 41049 točaka

¹Oblak točaka `table_scene_lms400.pcd` je objavljen pod uvjetima BSD licence izvor: github.com/PointCloudLibrary/.../table_scene_lms400.pcd

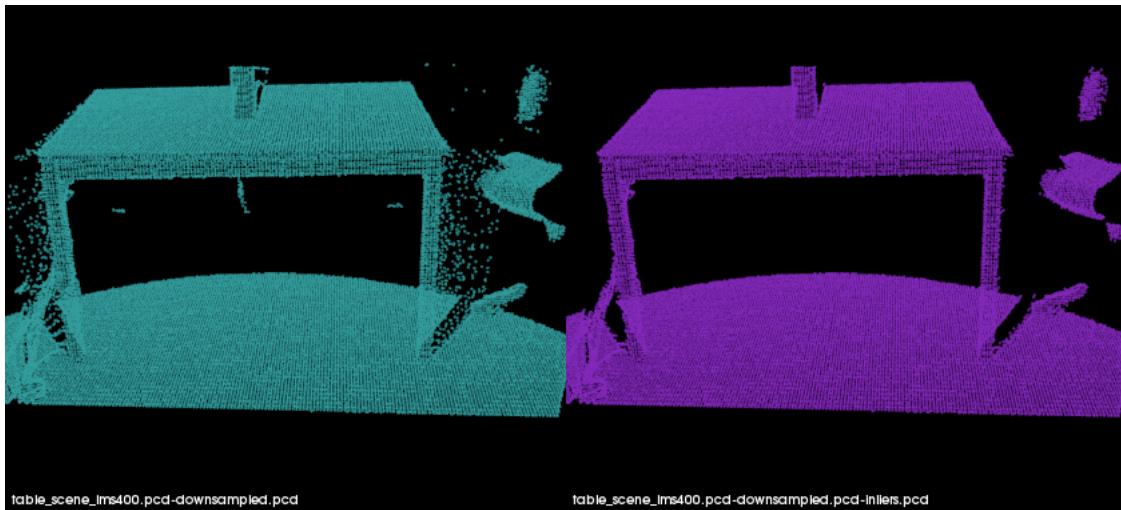
3.2.4. Uklanjanje pogrešaka pri mjerenuju

Pogreške pri mjerenuju su sastavni dio svakog mjernog uređaja. U slučaju Kinect senzora često se javljaju odudarajuće vrijednosti (engl. *outliers*). PointCloud biblioteka ima ugrađenu `StatisticalOutlierRemoval` klasu koja uklanja odudarajuće vrijednosti, a implementirana je u funkciji `remove_outliers()`. Iz ispisa koda 3.4. se vidi kako se klasa koristi.

Ispis koda 3.4.: Dio izvornog koda za uklanjanje odudarajućih vrijednosti iz funkcije `remove_outliers()`

```
// Create the filtering object
2  pcl::StatisticalOutlierRemoval<pcl::PCLPointCloud2> sor;
  sor.setInputCloud (cloud);
4  // Set number of neighbors to analyze
  sor.setMeanK (50);
6  sor.setStddevMulThresh (1.0);
  sor.filter (*cloud_filtered);
```

Nakon kreiranja objekta `sor` i predavanja oblaka postavljena su još dva parametra. Prvi `setMeanK` je broj susjednih točaka koje će filter analizirati. Drugi `setStddevMulThresh` postavlja multiplikator praga standardne devijacije. Algoritam dva puta prolazi kroz oblak točaka. U prvoj iteraciji računa srednju vrijednost udaljenosti svake točke do njenih K susjeda. Zatim računa očekivanje μ i standardnu devijaciju σ svih udaljenosti kako bi mogao odrediti prag udaljenosti. Prag udaljenosti je određen jednadžbom $\mu + \text{StddevMulThresh} \cdot \sigma$. U sljedećoj iteraciji točke će biti označene kao outlier ukoliko su njihove srednje vrijednosti udaljenosti od susjeda veće od praga. Rezultati rada funkcije se vide na slici 3.4.

Slika 3.4.: Oblak točaka lijevo poslije `downsample()` 41049 točka i desno poslije `remove_outliers()` 39488 točka

3.2.5. Stvaranje i zapisivanje mreže trokuta

Nakon pripreme oblaka točaka funkcijama `downsample()` i `remove_outliers()` slijedi stvaranje mreže trokuta unutar funkcije `mesh_reconstruction()`. Stvaranje mreže trokuta se može podijeliti u tri koraka. Prvi je estimiranje normala nad oblakom točaka. Drugi je spajanje estimiranih normala i oblaka točaka u zajedniči oblak točaka s normalama. Treći korak je pozivanje algoritma za stvaranje mreže nad novo stvorenim oblakom.

Ispis koda 3.5.: Dio izvornog koda za estimaciju normala iz funkcije `reconstruct_mesh()`

```
1 // Normal estimation
2 pcl::NormalEstimation<PointType, Normal> normEst;
3 pcl::PointCloud<Normal>::Ptr normals (new pcl::PointCloud<Normal>());
4
5 // Create kd-tree representation of cloud,
6 // and pass it to the normal estimation object.
7 pcl::search::KdTree<PointType>::Ptr tree (new
8     pcl::search::KdTree<PointType>());
9 tree->setInputCloud (cloud);
10 normEst.setInputCloud (cloud);
11 normEst.setSearchMethod (tree);
12 // Use 20 neighbor points for estimating normal
13 normEst.setKSearch (20);
14 normEst.compute (*normals);
```

Iz ispisa koda 3.5. se vidi da je prije estimiranja normala nad oblakom točaka potrebno inicijalizirati objekt za spremanje normala i za estimaciju. Nakon toga definira se stablo za pretraživanje oblaka tipa `KdTree`.¹ Stablu se tada predaje oblak za pretraživanje. Objektu za estimaciju `normEst` tada se predaje oblak i stablo te broj susjednih točaka nad kojima se vrši estimacija normala².

Nakon estimacije normala slijedi spajanje estimiranih normala i oblaka u novi oblak točaka s normalama. Kao što je prikazano u ispisu koda 3.6. Taj oblak točaka je prikazan na slici 3.5.

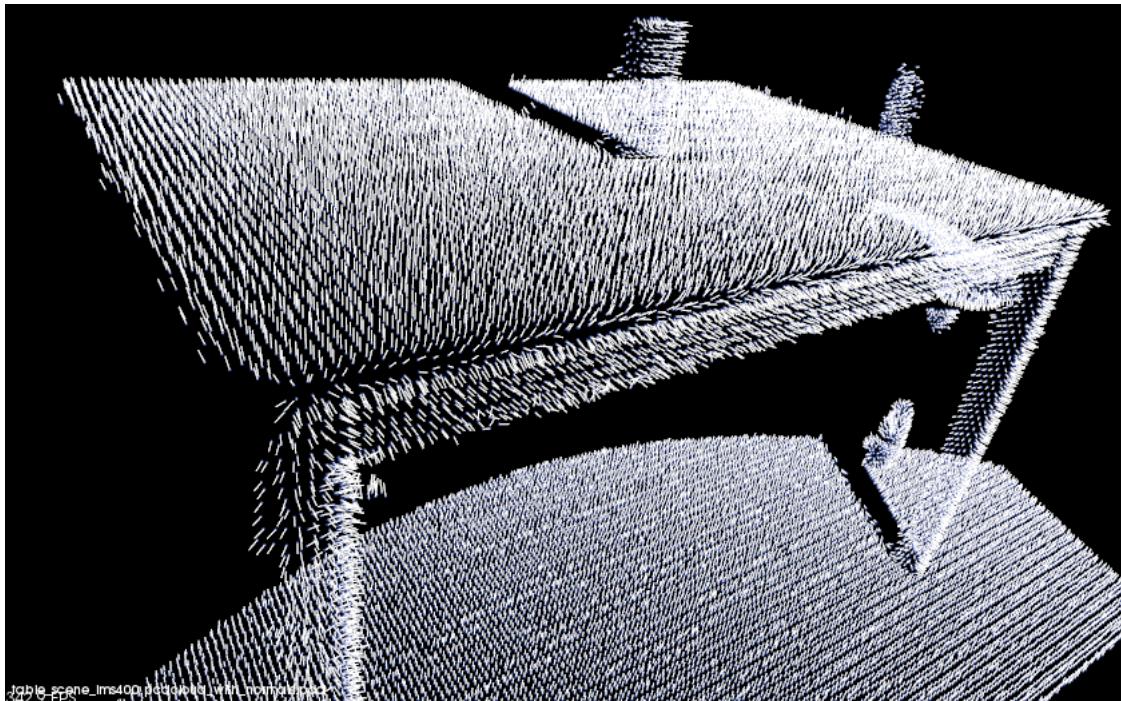
¹K dimenzionalno stablo [14] je detaljno objašnjeno i na stranici http://pointclouds.org/documentation/tutorials/kdtree_search.php

²Estimacija normala detaljno je objašnjena na stranici http://pointclouds.org/documentation/tutorials/normal_estimation.php

Ispis koda 3.6.: Dio izvornog koda za stvaranju mreže iz funkcije `reconstruct_mesh()`

```
1 // Concatenate the XYZ and normal fields
2 pcl::PointCloud<PointTypeN>::Ptr cloud_with_normals (new
3     pcl::PointCloud<PointTypeN>);
4 pcl::concatenateFields (*cloud, *normals, *cloud_with_normals);
5 // cloud_with_normals = cloud + normals
6
7 // Create search tree
8 pcl::search::KdTree<PointTypeN>::Ptr tree2 (new
9     pcl::search::KdTree<PointTypeN>);
10 tree2->setInputCloud (cloud_with_normals);
11
12 // Initialize objects
13 // psn - for surface reconstruction algorithm
14 // triangles - for storage of reconstructed triangles
15 pcl::Poisson<PointTypeN> psn;
16 pcl::PolygonMesh triangles;
17
18 psn.setInputCloud(cloud_with_normals);
19 psn.setSearchMethod(tree2);
20 psn.reconstruct (triangles);
21 psn.setOutputPolygons (false);
```

Nad stvorenim oblakom s normalama stvara se stablo za pretraživanje. Zatim se inicijaliziraju objekti `psn` i `triangles`. `psn` predstavlja Poisson¹ algoritam za stvaranje mreže trokuta. `triangles` je objekt tipa `PolygonMesh` za spremanje izračunatih koordinata trokuta. Algoritmu se sada predaje ulazni oblak, stablo pretraživanja i poziva se rekonstrukcija.

Slika 3.5.: Prikaz oblaka točaka `tablescene` s estimiranim normalama

¹Poisson algoritam su razvili Michael Kazhdan i Matthew Bolitho, objavljen je pod BSD licencom. Izvor: <http://www.cs.jhu.edu/~misha/Code/PoissonRecon/Version5.5/>

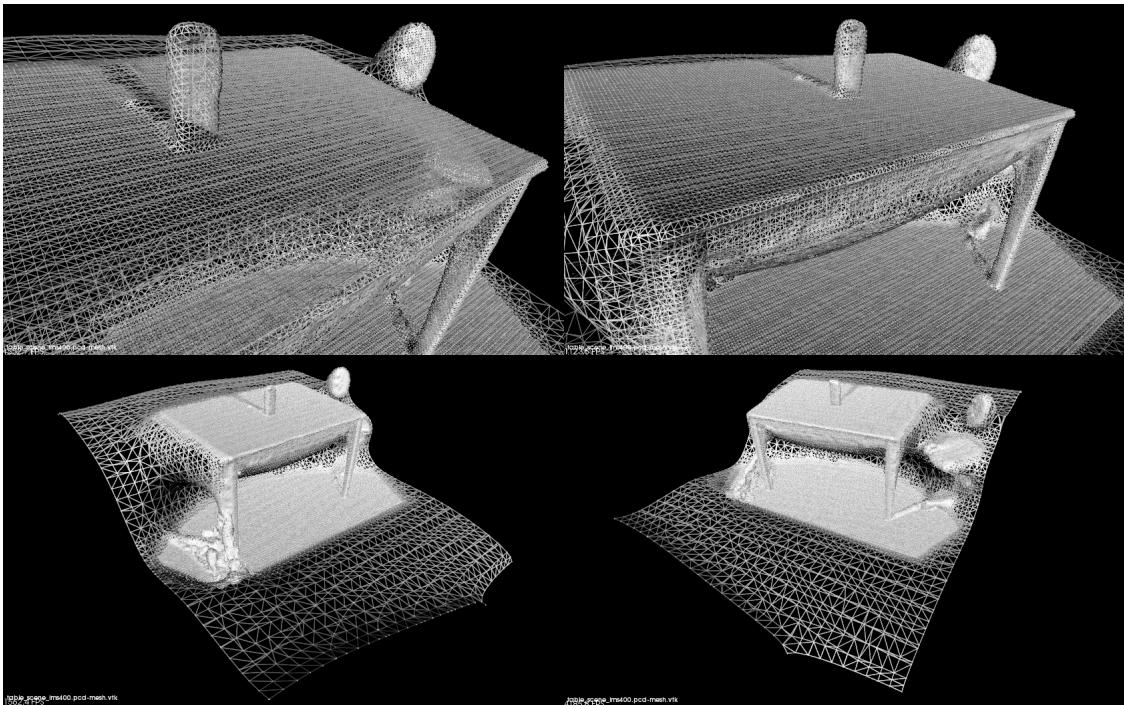
Ispis koda 3.7. prikazuje korištenje klase `saveVTKFile` za spremanje objekta `triangles` u datoteku s vtk ekstenzijom.

Ispis koda 3.7.: Dio izvornog koda za zapisivanju mreže iz funkcije `reconstruct_mesh()`

```
1 // Write reconstructed mesh
2 if (argc < 2){
3     pcl::io::saveVTKFile
4         ("pointcloud-downsampled-outliers-mesh.vtk",
5          triangles);
6 }
7 else {
8     std::string str;
9     str.append(argv[1]).append("-mesh.vtk");
10    pcl::io::saveVTKFile (str, triangles);
11 }
```

3.2.6. Prikazivanje mreže trokuta

Prikazivanje mreže trokuta omogućava `PCLVisualizer` klasu. Ista klasa se koristi u komandno linijskom programu za prikaza oblaka točaka `pcl_vieweru`. U ispisu koda 3.8. se vidi jednostavnost upotrebe klase. Nakon kreiranja objekta `viewer` i postavljanja parametara poziva se beskonačna petlja. Metoda `spinOnce()` izvodi crtanje mreže, prikazivanje na ekranu i daje `vieweru` vremena za procesiranje i time omogućava interaktivnost s mrežom. Klikom na tipku `q` izlazi se iz petlje i program završava. Slika 3.6. prikazuje izgled mreže iz četiri pogleda.

Slika 3.6.: Prikaz mreže trokuta funkcijom `show_mesh()`

Ispis koda 3.8.: Izvorni kod funkcije `show_mesh()`

```
1 void show_mesh (const pcl::PolygonMesh& mesh_of_triangles)
2 {
3     std::cout << "Started - show_mesh() with PCLVisualizer\n";
4     // Create viewer object and show mesh
5     boost::shared_ptr<pcl::visualization::PCLVisualizer> viewer (new
6         pcl::visualization::PCLVisualizer ("3D Viewer"));
7     viewer->setBackgroundColor (0, 0, 0);
8     viewer->addPolygonMesh (mesh_of_triangles, "sample mesh");
9     viewer->initCameraParameters ();
10    while (!viewer->wasStopped ())
11    {
12        viewer->spinOnce (100);
13        boost::this_thread::sleep
14            (boost::posix_time::microseconds (100000));
15    }
16    std::cout << "Finshed - show_mesh() with PCLVisualizer\n";
17 }
```

4. REZULTATI

Ovdje će prikazati snimke i statističke podatke o njima. Trebam smisliti kako ispitati kvalitetu dobivenih rezulatata. Problem je što nemam s čime usporediti. Plus ja ne bih trebao ispitivati kvalitetu dobivenih rezultata već funkcionalnost postupka izrađivanja 3d modela scene pomoću 3d kamere.

5. ZAKLJUČAK

LITERATURA

- [1] Herbert Bay, Tinne Tuytelaars, and Luc Van Gool. Surf: Speeded up robust features. In *In ECCV*, pages 404–417, 2006.
- [2] G. Bradski. The OpenCV Library. *Dr. Dobb's Journal of Software Tools*, 2000.
- [3] Brian Curless and Marc Levoy. A volumetric method for building complex models from range images. In *Proceedings of the 23rd Annual Conference on Computer Graphics and Interactive Techniques*, SIGGRAPH '96, pages 303–312, New York, NY, USA, 1996. ACM.
- [4] Felix Endres, Juergen Hess, Nikolas Engelhard, Juergen Sturm, Daniel Cremers, and Wolfram Burgard. An evaluation of the RGB-D SLAM system. In *Proc. of the IEEE International Conference on Robotics and Automation (ICRA)*, St. Paul, Minnesota, 2012.
- [5] Martin A. Fischler and Robert C. Bolles. Random sample consensus: A paradigm for model fitting with applications to image analysis and automated cartography. *Communications of the ACM*, 24(6):381–395, 1981.
- [6] Armin Hornung, Kai M. Wurm, Maren Bennewitz, Cyrill Stachniss, and Wolfram Burgard. OctoMap: An efficient probabilistic 3D mapping framework based on octrees. *Autonomous Robots*, 2013. Software available at <http://octomap.github.com>.
- [7] Rudolph Emil Kalman. A new approach to linear filtering and prediction problems. *Transactions of the ASME-Journal of Basic Engineering*, 82(Series D):35–45, 1960.
- [8] Michael Kazhdan, Matthew Bolitho, and Hugues Hoppe. Poisson surface reconstruction. In *Proceedings of the Fourth Eurographics Symposium on Geometry Processing*, SGP '06, pages 61–70, Aire-la-Ville, Switzerland, 2006. Eurographics Association.
- [9] Michael Kazhdan, Allison Klein, Ketan Dalal, and Hugues Hoppe. Unconstrained iso-surface extraction on arbitrary octrees. In *Proceedings of the Fifth Eurographics Symposium on Geometry Processing*, SGP '07, pages 125–133, Aire-la-Ville, Switzerland, 2007. Eurographics Association.
- [10] R. Kümmerle, G. Grisetti, H. Strasdat, K. Konolige, and W. Burgard. g2o: A general framework for graph optimization. In *Proc. of the IEEE Int. Conf. on Robotics and Automation (ICRA)*, Shanghai, China, May 2011.
- [11] J. J. Leonard and Durrant H. Whyte. Mobile robot localization by tracking geometric beacons. *IEEE Transactions on Robotics and Automation*, 7(3), 1991.
- [12] William E. Lorensen and Harvey E. Cline. Marching cubes: A high resolution 3d surface construction algorithm. *COMPUTER GRAPHICS*, 21(4):163–169, 1987.
- [13] David G. Lowe. Distinctive image features from scale-invariant keypoints. *International Journal of Computer Vision*, 60:91–110, 2004.
- [14] Andrew Moore. A tutorial on kd-trees. Technical report, 1991.

- [15] Morgan Quigley, Ken Conley, Brian P. Gerkey, Josh Faust, Tully Foote, Jeremy Leibs, Rob Wheeler, and Andrew Y. Ng. Ros: an open-source robot operating system. In *ICRA Workshop on Open Source Software*, 2009.
- [16] Søren Riisgaard and Morten Rufus Blas. Slam for dummies, Spring 2005. Tutorial is available at http://ocw.mit.edu/courses/aeronautics-and-astronautics/16-412j-cognitive-robotics-spring-2005/projects/1aslam blas_repo.pdf.
- [17] Ethan Rublee, Vincent Rabaud, Kurt Konolige, and Gary Bradski. Orb: An efficient alternative to sift or surf. In *International Conference on Computer Vision*, Barcelona, 11/2011 2011.
- [18] Radu Bogdan Rusu and Steve Cousins. 3d is here: Point cloud library (pcl). In *International Conference on Robotics and Automation*, Shanghai, China, 2011 2011.
- [19] Randall Smith, Matthew Self, and Peter Cheeseman. Estimating uncertain spatial relationships in robotics. In *Proceedings of the Second Conference Annual Conference on Uncertainty in Artificial Intelligence (UAI-86)*, pages 267–288, Corvallis, Oregon, 1986. AUAI Press.

SAŽETAK

ŽIVOTOPIS

PRILOZI

Prevodenje i instalacija RGBDSlam programa